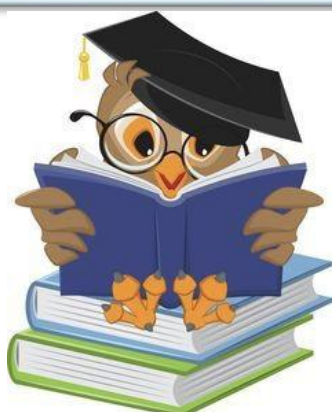

NÁDEJ

Časopis dětí Reedukačného centra Čerenčany

Školský rok: 2023/2024

Číslo : 3

OBSAH

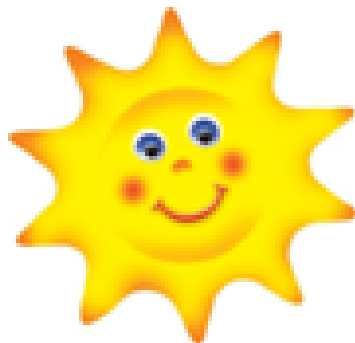
1. Pár slov o mne
2. Florbalový skupinový turnaj
3. Maginhrad
4. Kvízmaister
5. Karneval
6. Návšteva knižnice
7. Veľká noc
8. Deň s pani Stankou
9. Moji kamaráti
10. Môj život v reedukačnom centre
11. Beseda s pani policajtkou
12. Pár slov mojim ľuďom
13. Alfonz bez rodiny

Pár slov o mne

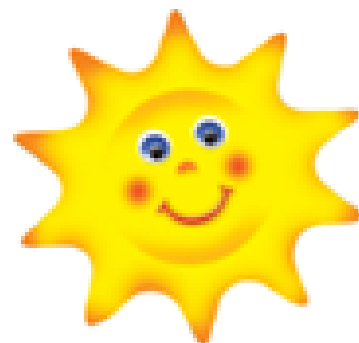
Volám sa Klaudia Facunová, pochádzam z Martina, prišla som v januári. Pomaly si zvykám, nie som tu síce dlho, ale pre mňa je to dost'. Keď som sem prišla, veľa kamarátok som nemala. Jediné Kristína Lacková bola stále pri mne. Sme spolu aj na izbe a som

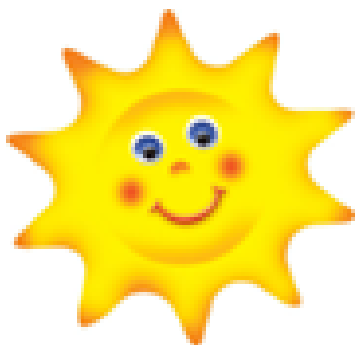
rada, že ju mám. Po čase som si sadla aj s Greškovou, Michaliskovou, i s Jarkou Farkašovou. Som na 7. výchovnej skupine. V škole chodím do 6. ročníka, mojou triednou je pani Stanka, ktorú mám veľmi rada. Som tu preto, že som nechodila do školy a neposlúchala som. Rada športujem, naučila som sa pracovať na antuke, i keď mi vadí, že to robíme až tak často. 😊 Tiež sa mi nepáči, že sme často dnuka. Veľa ľudí som si tu oblúbila, lebo sú dobrosrdeční. Z celého srdca mám rada pani sociálnu a pani Bianku, ktoré mi stále pomáhajú. Na záver však chcem povedať, že pre niečo je aj dobré, že som tu, uvedomila som si, že škola je potrebná. Chcela by som sa za niečo vyučiť a pokračovať v normálnom živote. Aj keď to budem mať ťažšie, keďže sa budem musieť postarať v prvom rade o svoje dieťa.

Volám sa Benjamín a prečo som tu? Kvôli bitke a nechodeniu do školy. Páči sa mi tu a je tu lepšie ako tam, kde som bol. Mám rád futbal a basketbal. Dúfam, že všetko pôjde dobre a pôjdem domov čím skôr.

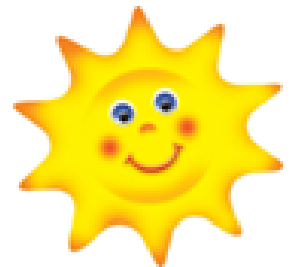

Volám sa Robo. Mám 14 rokov a som z Ružomberka. Prišiel som sem z diagnostického centra, lebo som odtiaľ utekal. Ušiel som odtiaľ 5 krát. Ale nie som tu len kvôli tomu. Mal som aj problémy s alkoholom, drogami a výtržníctvom. Moje záľuby sú: chodenie von, futbal, grafity. Mojim cieľom je ísť na prázdniny domov a správať sa čo najlepšie, aby som sa už nevrátil. Akože... Najhoršie to tu nie je, ale doma je doma.

Volám sa Karol. Pochádzam z Košíc z Barce. Bývam s mojou mamkou a dvoma bratmi. Rád hrávam futbal, ale aj iné športy. Sem som sa dostal kvôli škole, lebo som hlupák a nepočúval som svoju mamku. Ľutujem to veľmi a dúfam, že keď pôjdem domov, tak nebudem už taký ako som bol. Dúfam, že sa zmením a budem lepší. Chýba mi mamka, bratia a aj kamaráti. Verím, že budem lepší, a že mamka bude na mňa hrdá, a aj sa za niečo vyučím.

Volám sa Denis, mám 14 rokov. Som tu preto, lebo som sa v škole bil. Mám sa tu celkom dobre. Medzi moje záľuby patrí futbal a florbal. Varia tu dobré a chutné jedlá. Mám tu už aj nových kamarátov. Máme tu pekné izby, ale aj tak mi je ľúto, že som tu a nie doma. Vymenujem vám aj mojich kamarátov, s ktorými sa tu kamarátim- Vlado, Marcel, Tomáš a najlepší učiteľ je pán Václavík a najlepšia učiteľka pani Stanka. Mám ôsmich súrodencov, spolu sme teda 9 detí. Doma som robil hlúposti, ale už som si to rozmyslel, že keď pôjdem domov, tak už budem normálny, už sa budem aj snažiť, aby som sa sem nevrátil. Mal som viac počúvať mamu a otca, a chýbajú mi aj moji súrodenci. Doma som mal zlých kamarátov, ktorí robili zlé veci, ale keď pôjdem domov, tak budem poslúchať. To je asi všetko o mne.

Volám sa Vanessa, mám 14 rokov, za mesiac budem mať pätnásť.

Narodila som sa v Myjave, po niekoľkých mesiacoch som išla do profi rodiny, potom som išla do decáku do Bojníc, stadiaľ si ma, keď som mala jeden rok, prišla zobrať pestúnska rodina. Do 9 rokov mi tam bolo dobre, lenže potom sa diali niektoré veci, prečo som tam nechcela už byť. Keď som mala 12 rokov, som išla na psychiatriu, keď som prišla, tak bolo všetko v poriadku. Keď som oslavovala 13 rokov, tak mame zavolala kamarátka, že na ďalší deň idem do decáku. Keď som bola v decáku rok, tak som išla do Hrane kvôli správaniu. Keď som sa vrátila, mesiac som sa správala dobre a aj som sa zblížila s najlepšou kamarátkou. No ako som sa pobila kvôli nej s jednou osobou, sa rozhodli, že má zasa pošlú preč. Tak som tu. Mám tu aj kamarátky, hlavne Mat'u, lebo ju som už poznala predtým. Raz som sa pobila s Katkou, ale už si nemôžem robiť problémy, lebo mi hrozí ústavka. A to som tu len mesiac, keď som mala súd, tak mi povedali, že tu budem do konca školského roka. Dúfam, že to tak bude, lebo nechcem ísť do Zlatých Moraviec.

Skupinový florbalový turnaj

Jedného pekného víkendu sme mali vo výchove florbalový turnaj medzi všetkými

výchovnými skupinami. Priznám sa, veľmi sa mi nechcelo, lebo florbal mi nejde až tak dobre ako futbal. Stretli sme sa všetky skupiny v telocvični a mohli sme súperiť. Vychovávateľa nám povedali pravidlá, rozdali hokejky, brankárom brankárske výstroje - no malo to celkom dobrú úroveň.

Ráno by mi ani náhodou nenapadlo, že ten florbal mi aj celkom ide, dával som gól za gólom, ale, samozrejme, aj bránil gól za gólom. A čo ma veľmi prekvapilo, dievčatá naozaj hrali veľmi parádne, ale mali tajnú zbraň, a to bol neskutočný krik, s ktorým chceli

odlákať súpera. Naša druhá výchovná skupina hrala veľmi dobre, aj vďaka mne, haha, ale sme boli dosť zohratá skupina a vyhrávali sme zápas za zápasom. Základnú skupinu sme s prehľadom vyhrali a mohli sme bojovať o postup do veľkého finále, čo sa nám, samozrejme, podarilo. A prišlo veľké

finále, začiatok sme mali veľmi nervózne, ale postupne sme sa rozbehli. S prehľadom sme vyhrali turnaj a stali sme sa Majstrami Čerenčianskej Ligy majstrov vo florbale. 😊 Bez veľkej podpory dievčat a ich hlasiviek by sa nám to určite nepodarilo. Aj sme to riadne oslávili s pánom Lentovským, pri krikú Majstri - Majstri - Majstri - Majstri som si myslel, že sa zrúti telocvičňa.

A čo je najlepšie, stal som sa

dokonce najlepším strelcom turnaja, čo som absolútne nečakal pri takej silnej

konkurencii dobrých florbalistov. Chcel by som sa poďakovať všetkým vychovávateľom za trpezlivosť, ktorú s nami počas celého dňa mali a za super turnaj, vďaka ktorému

nám rýchlo prešiel deň a mohli sme robiť to, čo nás baví najviac, a to je šport.

Marcel Oláh, 2.VS

Maginhrad

Bol slnečný deň, keď sa pán Tóth dohodol s pánom Radkom, že pôjdeme na Maginhrad. V ten deň sme sa najskôr naobedovali a pochystali sme sa. Vyrazili sme o jednej a už o pol druhej sme boli v nejakej dedinke, len ja som zabudla ako sa volá. No cestovali sme vlakom cez Skálnik. Z dediny sme už išli hore kopcom pekne peši. Viete si predstaviť, že skoro nikto nevládal (ach, tá naša kondička). Vládala len Katka, Ketrin, Dominika a Dávid s Robom. Možno by som bola aj ja medzi prvými, no urobila som chybu, že som na chvíľu zastala. Ale to kvôli tomu, lebo som ťahala uja Radka 😊 . Aj keď iba chvíľu. Po výstupe na Maginhrad sme mali voľno. Mohli sme ísť na vežu alebo sa len tak porozprávať.

Neboli sme tam dlho, lebo sme sa museli ponáhľať na vlak späť do Čerenčian. Dávida aj včela poštípala, ako sme čakali na vlak. Bolo dobre na tom Maginhrade, aj

keď sa nám tam pôvodne nechcelo ísť. Ale nám sa nechce nikdy. Dobré, že nás dospeli do týchto vecí dotlačia. Ďakujem za to v tomto prípade pánovi Tóthovi a pánovi Radkovi za pekný deň.

Kinga Oláhová, 6.VS

Kvízmajster

Dňa 18. 2. 2024 sa u nás v centre uskutočnil Kvízmajster. Na 1. mieste sa umiestnila 3. VS, na 2. mieste 2. VS a na 3. mieste skočila 4. VS. Súťaž sa nám veľmi páčila a dozvedeli sme sa zaujímavé veci .

Karneval

Vo štvrtok 15. 2. sme mali mať karneval s diskotékou, na ktorý sme sa veľmi tešili. Karneval však, bohužiaľ, nebol, nakoľko niektoré deti sa nesprávali tak ako sa mali. Nakoniec sa však pán vedúci rozhodol, že ocení prácu aspoň tých detí, ktoré sa dlho pripravovali na túto udalosť.

Ja som patrila tiež medzi týchto ocenených. Rozhodla som sa pre Rubikovu kocku, hlavne pre jej farebnosť a aby som bola vtipná. Moji vychovávatelia mi pomohli, kocku som robila dva dni, no stálo to zato. Bolo to zábavné a vtipné. Bol to super kostým, škoda, že som sa v ňom nemohla predviesť. Znova som sa niečo nové

naučila. Môžem povedať, že ma tieto výtvarné činnosti celkom bavia. S pani vychovávateľkou sme namalovali aj obrazy. Som rada, že sme vyskúšali niečo

nové.

Grešková Kristína, 7. VS

Návšteva knižnice

No ja začnem s tým, že pani Sivoková zorganizovala návštevu knižnice Mateja Hrebendu. Sprevádzala nás po knižnici pani Petrincová a porozprávala nám ako Matej Hrebenda chodil po svete a rozdával knižky ľuďom. Ja som sa cítila príjemne a páčilo sa mi, ako sme chodili po knižnici, páčila sa mi aj izba Mateja Hrebendu a páčilo sa mi, že zbieral knižky vo veľkom koši.

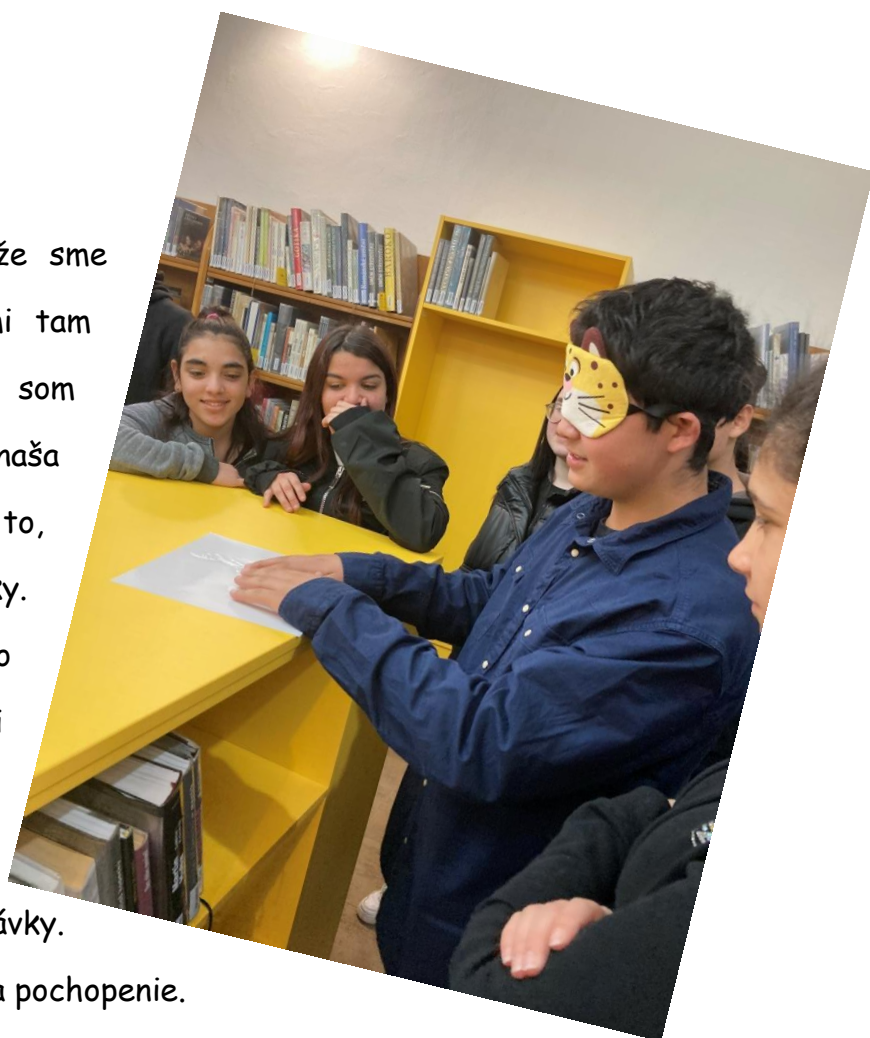
Kristína Lacková

Na konci marca sme boli v knižnici s pani Sivokovou a pani Bodnárovou. Najviac, čo sa mi páčilo, boli tie všelijaké knižky. Privítala nás pani Petrincová a bolo tam veľmi dobre. Videli sme tam knihy, obrázky aj sochy Mateja Hrebendu. A som rada, že som bola v tej knižnici a že ma zobrala triedna do knižnice a veľmi jej za to chcem poďakovať.

Mária Cibul'ová

No ja chcem povedať, že sme boli v knižnici a veľmi sa mi tam páčilo ,hlavne tie sošky. Bol som veľmi rád, že ma tam zobrala naša učiteľka a ukázali nám tam aj to, ako tvoria výtvarníci sošky. Ukázali nám fotky ako to vznikalo, ako sa vyrábali. Veľmi som bol rád, že nás tam zobrali a ukázali, čo a ako. Aj sme sa zahráli, aj nám púšťali rozprávky. Ďakujem veľmi pekne všetkým za pochopenie.

Marcel Oláh

Koncom marca nás zobrali pani Bodnárová a pani Sivoková do knižnice v Rimavskej Sobote. Ako sme sa tam dostali, keď sme v Čerenčanoch? No predsa autami. Keď sme tam už boli, privítali nás milé panie. Najskôr nás zobrali do miestnosti, kde bola interaktívna tabuľa a stoličky. Posadali sme si a

začala sa prezentácia. Dozvedeli sme sa samé nové veci, prečo sa tak volá knižnica, že podľa Mateja Hrebendu sa volá ešte jedna knižnica, ktorá je pre slepých, že Matej Hrebenda bol slepý a tak ďalej. Keď skončila prezentácia, išli sme sa poobzerat' po celej knižnici. Chodili sme po rôznych oddeleniach. Na oddelení krásnej literatúry pre dospelých nám pani ukázala aj platne a jednu nám pustila a povedala, aby sme uhádli, čo to je, aká rozprávka. Bola to Červená Čiapočka. Potom sme prišli k pultu a dali nám pred seba Braillovo písmo a my sme si mali zavrieť oči, aby sme si vyskúšali, aké to je. Ku koncu nám ukázali pred knižnicou taký box, do ktorého, keď je zavretá knižnica, sa hádžu knižky. Bolo to veľmi zaujímavé. Po skončení školskej akcie sme čakali na autá, aby sme sa dostali do reedukačného centra. Bol to pekný deň.

Paulína Zámečníková

Na konci marca sme sa rozhodli, že pôjdeme do knižnice. Boli sme tam dve triedy. Naša triedna pani Bodnárová a pani Sivoková si pre nás pripravili takú exkurziu. Bol to pekný deň a všetci sme sa tešili hlavne preto, lebo sme sa neučili. V knižnici, keď sme tam prišli, nám rozprávali o Mat'ovi Hrebendovi, kto to bol, že je to významný človek, potom sme si prezerali knižky, ktoré ma zaujali, ale aj ostatné deti. Knižnica, ktorá bola pomenovaná po ňom, bola v Rimavskej Sobote. Rozprávali nám o tom, že bol slepý a čo všetko dokázal. Aj sme si skúšali na obrázkoch, aké by to bolo, no nie veľmi dobré veru. Ukazovali nám knižky v Braillovom písmo, chodili sme po knižnici, po rôznych oddeleniach, kde bolo veľa kníh podľa abecedy. Potom sme si len pozerali knihy a tak. Bol to pekný deň, aj deti sa vedeli správať. Takže ďakujeme za pekný deň.

Kristína Grešková

Veľká Noc

Moje veľkonočné prázdniny

Moje prázdniny som strávil super, lebo som bol doma s mojou rodinou. Boli sme aj na výletoch na Divínskom hrade. Potom sme boli v reštaurácii, kde sme sa fajne najedli. Bol som navštíviť aj strýka v Detve, tam som strávil dva dni. Chodievali sme sa na Ružinú pozerat' ako sa napúšťala voda. Bol som sa povozit' aj na motorke, a aj sme sa pretekali. Skončil som na peknom piatom mieste z tridsiatich pretekárov. Ale najviac ma potešilo, že som mohol stráviť čas so svojou rodinou. To by bolo asi tak všetko.

Sebo Motoška

Moje prázdniny v RC

Veľkú noc som strávil tu v RC a musím povedať, že bolo celkom fajn. No myslím si, že doma by to bolo ešte lepšie. Hneď po raňajkách sme boli poliat' dievčatá a poobede sme išli s pánom Gregorčokom na výlet, na Maginhrad. Išli sme tam pešo, bolo to síce dost' ďaleko, hore sme išli asi $2 \frac{1}{2}$ hodiny a dole sme boli asi za hodinu. Musím povedať, že bolo veľa zábavy a boli sme tam aj dobrý kolektív. No proste bolo tam dobre. Pomaly už končím, majte sa.

Vlado Radič

Vel'ká noc

Dňa 1.4.2024 bola Vel'ká noc, ktorá bola srandovná, lebo som sa po roku zobúdza so strachom, že ma zobudia s vodou. Najlepšie bolo, že v ten istý deň bol aj Deň bláznov, tak sme si robili zo všetkého srandu. Ráno sme vstali, urobili sme si hygienu a išli sme na raňajky. So strachom sme sa obzerali všade navôkol, lebo sme sa báli vody. Videli sme, ako chlapci pozerajú von oknom a boli sme v tom, že na nás majú nachystaný nejaký plán. Rýchlo sme utekali do botníka kuknúť sa, či sú tam vedrá. Zároveň tam prišli aj chlapci, tak sme rýchlo povyskakovali von oknom z botníka. Báli sme sa ísť na nástup, no Csilla bola ako vždy veľká frajerka, išla ako prvá. Videla som, že ju nikto neobliat, tak som šla pomaly aj ja. Naraňajkovali sme sa a išli sme do vily. Až vtedy nás išli chlapci obliat'. Pán Čupka a pán Igi nám povedali, že máme vyjsť von, lenže ja som to nepočula a spolu s Vanessou som sa skryla v zadnej kúpeľni. A stalo sa niečo zlé. Našiel nás tam Benjamín a Robo, ktorí nás oblievali vodou zo sklenenej vázy. No a stalo sa, čo sa nemalo. Váza sa im vyšmykla z rúk a mne sa sklo zarezalo do nohy. Museli sme ísť rýchlo do nemocnice, kde mi nohu zašili. Vody som síce dostala najmenej, no obišla som zo všetkých najhoršie. Ako sa vraví, počúvaj ušami, nie očami. A ja som zase nepočúvala. Chcela by som sa poďakovať pánovi

Čupkovi za to, že bol pri mne, keď som sa veľmi bála. Takže aj takto môže dopadnúť tá naša „sranda“.

Kinga Oláhová

Deň s pani Stankou

Dňa 12.4.
v piatok, nás
pani Stanka
zavolala na
obede, že máme
ísť za ujom
Majom - ja,
Klaudia, Táňa,

Kika Lacková. Sme sa normálne báli, že čo sme spravili, no našťastie nič. Pani Stanka nám povedala, že ideme do Rimavskej Soboty akože na výlet. Jasné, že sme boli rady, že ideme práve s pani Stankou. Ako prvé sme išli do cukrárne a tam sme si kúpili koláč a džús. Pani si kúpila kávu, ja som si spolu s Kikou pohárik Rafaelo a Táňa s Klaudiou Kinder Bueno. Rozprávali sme sa o pani Stanke a ujovi Majovi, že ako sa spolu dali dokopy a také ostatné veci. Potom sme išli do obchodu Sinsay, Kik, Takko, Pepco, Teddy. Tam sme boli dlho, lebo sme rozmýšľali, že čo si kúpime. Niektoré dievčatá si aj nakúpili, a to bola Klaudia s Kikou, a ja s Táňou nič, lebo sa nám v Sinsay nepáčilo. Tak potom sme išli okolo „Čierneho mesta“, lebo sme to chceli vidieť a bolo to hrozné. Potom nás pani Stanka zobrala k nej domov, tam bola jej dcéra Nela, ktorá bola dobrá a kamarátska. Hrali sme vonku volejbal a potom sa k nám pridala aj pani Stanka. Ani som nevedela, že pani Stanka vie hrať volejbal, ale už to viem. Vôbec sme nechceli ísť naspäť do RC, tak sme potom išli ešte do Tesca a tam nám kúpila rožky a Horalku. Išli sme si sadnúť do parku, tam sme stretli aj uja Manga, tak sme sa s ním, ja a Kika, rozprávali. Potom sme už išli naspäť do RC. S pani Stankou sa mi veľmi páčilo a za to je d'akujem. Dúfam, že to ešte niekedy zopakujeme, ľúbim vás pani Stanka.

Jarka Farkašová

MOJI KAMARÁTI

ju

Vel'mi mám rád svojich kamarátov, ktorých som spoznal tu v RC. Aj v tých najhorších chvíľach stáli pri mne. Dohovárali mi, keď som robil hlúposti, nechceli, aby som mal z toho zle. Ide o týchto kamošov a kamošky. Dominika - mám vel'mi rád, pretože aj keď som nadával a dokonca som sa chcel biť, ona ma zadržala, aby som to nerobil. Lebo budem mať mínusky a že ona to nechce, že ak to budem robiť, tak ma zastrašovala, že ak to spravím, tak sa so mnou nebude rozprávať, preto ju mám najradšej, lebo je skoro taká istá ako ja. Celú pravdu som napísal. Martin, mám ho rád, lebo s ním mám veľa prežitých zážitkov, som s ním aj na skupine, aj na izbe. Mária - mám ťa rád, lebo si dobrá kamoška .

Markus Puška

Môj živôtik Vlado

Už som o ňom písala, no aj zase budem, nech každý vie, že je môj. Chcem, aby si vedel, že ťa moc, moc, moc milujem. Ale to už vieš, si jediný, ktorý to tu so mnou zvládol a za to ti d'akujem. Furt sa hádame, na každá hádka pre nás niečo znamená. Viem, robím ti nervy a ty to nemáš rád, lenže ma už poznáš, že ťa rada provokujem. Mám s tebou veľa toho zažitého, navždy to budem mať v srdci. Vždy stojíš pri mne a tak isto ja pri tebe.

Ďakujem ti za každú jednu sekundu s tebou. Nebolo to dakedy tak ako sme si predstavovali, ale stále sme boli spolu. Som rada, že som ťa spoznala, aj kebyže neviem, čo sa stane, nikdy na teba nezabudnem. S tebou som tak dlho vydržala a to sa aj ja čudujem, no ale keď niekoho miluješ, nevieš bez neho byť. Vždy, keď budeš smutný alebo hocičo, tak nezabudni že som tu.

Milujem ťa Punt'o môj..., tvoja Bubbu

Csilla

No takže Csilla, na začiatok ti chcem povedať, že som si ťa veľmi obľúbila a že ťa ľúbim. Nik by ani nečakal, že si ťa obľúbim a vôbec, že sa budem s tebou baviť. Keď som prišla, tak som sme sa veľmi hádali a nemala som ťa moc rada. Ani neviem ako, sme sa začali tak baviť, asi vtedy, keď sme boli na izbe. Začali sme tancovať a podobné hovadiny po večierke. Veľmi ťa ľúbim a budeš mi veľmi chýbať. Keď pôjdem možno domov, dúfam, že sa stretneme a ak to nepôjde, tak aspoň si budeme písať. Ľúbim ťa a som rada, že som ťa spoznala.

Vanesa

Trieda 8.ZŠ

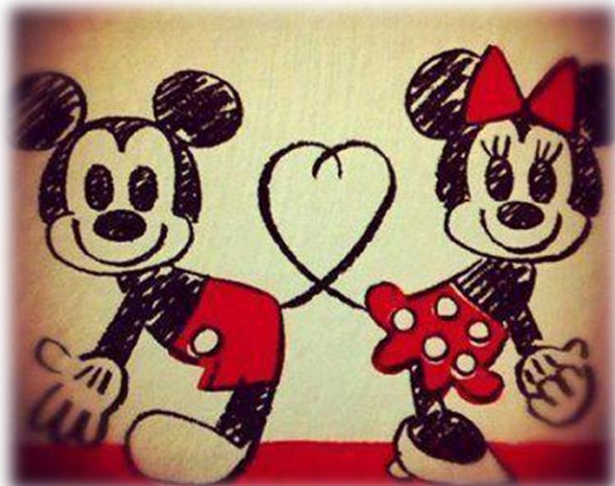
V tejto triede sú šiesti členovia - Ondro, Kinga, Vlado, Katrin, Marek a Kika. Náš triedny je Peter Petrán. Ó, túto triedu mám rád. Máme super triedneho, ktorý chce len pre nás to najlepšie a stará sa o nás všetkých. Náš najobľúbenejší predmet je...?? Asi máme radi všetky, ale najviac asi telesnú výchovu, lebo sa na nej všetci zabávame, cvičíme a cvičíme teda aspoň chvíľu, aby sme mali veľkú silu.

Ondro Bartoš

Od Mati pre...

30.3. sme sa veľmi dobre spoznali. Si pre mňa moc dobrý chalan. I ako som tu už 7 mesiacov, tak podľa mňa nikto tu taký nebol, ani nie je, ako si ty. A už aj dačo som cítila k tebe, jak som našla ten kameň vytvorený ako srdiečko, tak ja som vedela, že jedného dňa budeš môj.

Som veľmi rada, že som ťa mohla spoznať, proste ja neverím tomu, že je to realita, že sme spolu a ďakujem Bohu, že som našla takého chalana ako si ty. Spomínam na to stále, ako sme si spolu kopali, som veľmi rada, že si taký šťastný, konečne máš úsmev na tvári, tvoj úsmev žiari ako hviezdičky na

oblohe. Si chalan s tým najlepším srdiečkom a teraz viem, že by môj život bez teba nemal zmysel, lebo ty si môj život a jeho zmysel. Veľmi ťa milujem, si moje najkrajšie svetielko, chcem ti povedať, že môžeš bývať aj na konci sveta, ja viem, že ťa nikdy nestratím. Si človek, pre ktorého žijem a chcem ťa mať pri sebe. „Našla som šťastie, našla som teba, si pre mňa poklad, čo spadol z neba.“

Milujem ťa, tvoja Matka

Moje srdiečko

Keď som ťa spoznala, tak som si myslela, že si z teba budem robiť srandu. Ale časom, ako som ťa spoznala, tak som zistila, že si úplne úžasný chlapec s veľmi dobrým srdiečkom. A teraz viem, že by môj život bez teba nemal zmysel, lebo ty si môj zmysel života, bez ktorého sa proste nedá žiť. Vždy sa bojím, že ťa stratím a už ťa nikdy nedostanem naspäť. Najprv som ťa mala rada, potom som

t'a ľúbila a teraz t'a milujem,. Ja viem, že milovať t'a budem ešte dlho, roky. Už teraz t'a nedokážem dostať z hlavy ani na jednu jedinú sekundu. Všetko má koniec, ale moja láska k tebe nikdy neskončí. Moje srdce mi povedalo, že t'a budem milovať do smrti a keď t'a vidím, tak mi srdiečko päťkrát rýchlejšie bije... potom päťkrát pomalšie a potom ide ako o život.

milujem t'a, Tatiana

Moja výchovná skupina

Odkedy som sem prišla, tak som si veľmi zvykla na moje dievky. Ja osobne ich mám rada, pretože som si na nich zvykla a už by som ich nevymenila za nič, ani za nikoho na svete. Aj keď sa hádame, ale pozriem sa na nich a už vieme svoje. Skupina, ktorá si zastáva každé jedno dievča, hlavne Katrin. Ona je veľmi citlivá, keď niekto ide do našej skupiny. Dominika, tá si skupinu stále zastane, to isté aj

Csilla. Aj Kinga je super. Stále, keď mi niečo je, tak prídu za mnou a spýtajú sa ma, čo mi je a začneme to rozoberať. Bude mi veľmi chýbať táto skupina, hlavne Dominika, Csilla, Katrin, Kinguša, Tatiana no aj Timea. Z vychovávateľov všetci, pretože som si na nich veľmi zvykla a mám ich rada. My sme

už na seba veľmi zvyknutí. Som rada, že sme si na seba tak zvykli, možno keby som mala byť na siedmej skupine, tak to nedám. Ale som rada, že som na šiestej.

Katka Belánová

Môj život v Reedukačnom centre

No tak začnem s tým, že rád chodím do telocvične s ujom Jarkom, lebo s ním sa dá hrať futbal, je veľmi dobrý vychovávateľ. V tom, čo mi on pomohol, tak ani moja mama mi nestihla toľko pomôcť.

A teraz poviem pár slov na uja Lukyho. Ujo Luky je tiež dobrý vychovávateľ, s ktorým sa dá tiež dobre hrať florbal. Na neho som mal dvakrát nervy v telocvični a na skupine. Som ale veľmi rád, že chodíme toľko športovať, futbal ma baví a zlepšujem sa. Vyletel som naňho, ale mňa to teraz veľmi mrzí. Môj najlepší deň, ktorý si pamätám, bol, keď som išiel s ujom Jarkom na nákup do Rimavskej Soboty a tiež s ujom Jankom a Vladom ešte pred prázdninami. A to je asi všetko, čo som chcel.

Dominik Grundza

Môj nekonečný život v RC

Volám sa Jarka Farkašová, som tu už druhýkrát. Prvýkrát som sem prišla minulý školský rok. Bola som na siedmej výchovnej skupine, a aj teraz som, len sa to trošku zmenilo. V minulom školskom roku som bola s pani Fazeky a s pánom Szajkom. V tomto školskom roku robí u nás pán Tomáš. Na skupine je nás deväť dievčat. Mám rada všetkých pánov vychovávateľov, každý sa o nás stará a pomáha nám to tu zvládnuť. Z učiteľov mám rada pani Bodnárovú, ona je tá

najlepšia pani slovenčinárka. Mám moc rada aj pána Černeckého, je to môj triedny. Môžem sa na neho obrátiť, keď niečo potrebujem. Matematiku ma učí pani Dudová, aj keď som dakedy zaspávala 😊, už je to lepšie, a keď mám zlý deň, spýta sa ma, čo ma trápi a objíma ma, je to od nej veľmi milé. Oblúbila som si aj pani Stanku, s ktorou sa veľakrát rozprávame. Minulý rok, čo tu boli staré dievčatá, som najlepšie vychádzala s Gabikou Szabóovou, Vanesou Koppovou a Letíciou Brandovou. A teraz to najlepšie. Jeden deň prišla pre nás pani Fazeky a išli sme na pizzu. Išli sme ja, Kika Michalisková, Marika Cibul'ová a Kika Grešková. Potom sme boli na zmrzline a nakoniec sme zbehli do Tedi kúpiť si nejaké retiazky. Škoda, že to bolo len na chvíľu. Chcem sa poďakovať i pánovi Kudlíkovi, že mi tiež veľakrát pomohol. Som mu za to vd'ačná. Mojou spriaznenou dušou je Kika Grešková, sme ako sestry. Mám ju veľmi rada.

Vaša Jarka

Ahojte. Som na 7.VS, mojou obľúbenou kamarátkou je Kika Grešková, poznáme sa už veľmi dlho, sme spolu aj na izbe a tiež mám rada Jarku Farkašovou. Sú to moje najlepšie kamarátky, s ktorými sa viem o všetkom porozprávať a navzájom si vieme pomôcť. Aj keď sú medzi nami hádky, veľakrát kvôli hlúpostiam, nakoniec si to vyjasníme. Veľmi

rada mám všetky pracovné činnosti, rada športujem, hlavne volejbal. Som tu už veľmi dlho, veľakrát som smutná, že nejdem domov, dúfam však, že tieto letné prázdniny už budem konečne tráviť s rodinou.

Cibuľová Mária

„Žiadny skutok láskavosti, nech je akokoľvek malý, nie je zbytočný.“ - Ezop

Beseda s pani policajtkou

Jedného dňa, tentokrát iba my dievčatá, sme boli v jedálni a čakali na pani policajtku. Rozprávali sme sa o drogách, za čo sme tu a iné veci, čo sme

robili doma. Niektoré dievčatá odpovedať vedeli a niektoré nie. Rozprávali sme sa, že čo nám spôsobujú tie drogy. Keď som videla tie ženy, čo boli vtedy a teraz ako vyzerajú potom, čo berú drogy, som si išla odsadnúť. Deň s pani policajtkou sa mi páčil, určite aj iným, lebo sa nám nechcelo ísť na hodinu. Pani policajtkou nám dala aj rady do života, povedala nám, nech si dávame pozor.

Jarka Farkašová

Jedného dňa sme sa zobudili a išli sme do školy. Prišiel za nami pán Szajkó do jedálne a povedal, že dievčatá budú mať prezentáciu. Po druhej prestávke prišiel pán Szajkó,

zobral nás a išli sme do jedálne, kde sme si sadli a pustili pesničky a čakali sme na pani policajtku, ktorá nám mala porozprávať o drogách, alkohole a tak. Potom sa nás spýtala, že kto má aké stavy z drog a z alkoholu, tak každý povedal svoj názor. Samozrejme, každý mal aj stav, možno, že niekto mal skoro také isté stavy, ak nie všetci, uvediem príklad. Rachma povedala, že predala práčky. Alebo Csilla povedala, že koberec. No proste každý mal nejaký zlý stav. Potom prišiel ujo Majko a urobil si fotky, ako sme počúvali, pozerali sme film, čo robia s ľuďmi drogy. A videli sme ako bola mladá pekná baba, a potom aká škaredá. No potom sme skončili a pani policajtko povedala, že nabudúce príde zase. Potom sme išli jesť.

To je všetko, Katarína Belánová

Pár slov „mojim“ ľuďom

Pani Sivokovej...

Začnem s tým, že Vás mám rád, pani Sivoková, lebo som si od Vás pýtal šancu, ktorú ste mi dali. Nebol som naučený a vy ste mi odpustili. Hovorili ste mi, aby som sa pripravil na ďalšiu vyučovaciu hodinu a že keď sa naučím, tak nebudem mať mínusky a ani zlú známku. Ja som sa naučil a nakoniec som to vytiahol na trojku. Veľmi si to vážim a ďakujem Vám za to všetko.

Giňa Samuel

Pani Fazekašovej...

Chcela by som napísať pár slov o pani Fazeky. Mám ju veľmi rada, lebo mi veľa krát pomohla, keď som mala svoje amoky. Viacej mi dala do života ako moja mama. Aj vďaka nej som sa od minulého školského roka o dosť zlepšila. Moje správanie už nie je také zlé ako na začiatku. Pani Fazeky sa o mňa úprimne zaujímala, pýtala sa ma, čo ma trápi aj keď som nepatrla do jej

skupiny. Aj keď som si chcela niekedy ublížiť, ona vždy za mnou prišla a pomohla mi. Porozprávali sme sa, a to mi pomohlo. Pani Fazeky má veľkú trpezlivosť a ako jediná sa s nami naozaj rozpráva. Dokonca sa zhovárala aj s mojou mamou a snažila sa jej dohovoriť. A to si veľmi vážim.

Dominika Strkáčová

Pánovi Tóthovi...

Milý pán Tóth,

Chcela by som vám povedať, že vás mám rada. Hoci ste neboli od začiatku môj vychovávateľ, aj tak som si vás obľúbila. Aj pán Lentovský má podiel na tom, že som sa zlepšila, lebo aj on mi venoval svoj čas, no vás, pán Tóth, mám najradšej. Vážim si, že mi pomáhate prekonať smutné nálady, keď sa všetko snažíte obrátiť na srandu. Ani vy nemáte stále dobrú náladu, ale nikdy nám to nedáte pocítiť. Neprenášate na nás zlú náladu. Vážim si, že viete oceniť to, že sa snažím a že ma pochválite.

Dominika Strkáčová

Pani B.

Elegancia! Začnem tak, že aj vás mám veľmi rada. Keď schádzate zo schodov a ja vám poviem Elegancia, začnete sa na tom smiať. Mám na vás rada, keď nám stále dohovárate, že prechádzaj sa, prechádzaj sa, lebo hneď píšem a dávam mínusky, veď kamera vás vidí. Ďalej mi hovoríte : Dominika, preboha, nespievaj! Bolí ma z teba hlava. Alebo - my sme v tejto triede zapísaní, nemôžeme tu byť toľkí. Proste rešpektujete to, čo má byť. Ste zlatá, prirodzená žena, a preto vás mám rada.

Dominika Strkáčová

Náš pán Tóth, náš pán Čupka

No začnem tým, že odkedy som prišla, tak som si veľmi na neho zvykla, mám ho rada ako vlastného otca. Možno, že to tak nevyzerá, ale je to tak. Snaží sa, aby som išla čím skôr domov, ale ja si to nevážim, a tak ma to mrzí, pretože on mi nechce zle, len dobre. Celá skupina s ním máme dobré zážitky, nechceli by sme ho stratiť , pretože je najlepší človek. Aj pán Čupka, títo dvaja sú nám takí najsympatickejší.

Veľmi som si aj naňho zvykla. Pán Tóth, pán Čupka, pani Fazeky majú najlepšie srdiečka, a to ani pani Fazeky nie je na našej skupine. Mám ju rada aj pána Čupku,

naposlady, keď sme boli v lese, tak bol šťastný, pretože tu bola ešte Timka, ktorá nám teraz veľmi chýba.

PS vaša šiesta výchovná skupina

Katka Belánová

Pre moju lásku Piťuho (pána Petrána)

Fu, ako mám začať? Ani neviem, ale niekde už začnem. Začnem s tým, že odkedy som prišla, som si vás preukukla a zistila som, že ste veľmi dobrý človek s dobrým srdcom. Mám vás veľmi rada, aj keď sme sa minule pohádali. Som rada, že to tak zasa je ako by to malo byť. Som veľmi rada, že mi vždy zlepšíte náladu. Ste asi jediný pán učiteľ, ktorý mi vie zlepšiť tento pobyt a ja si to veľmi vážim. Ja viem, niekedy si myslíte, že čo nám vysvetľujete, tak nám to je jedno a ide nám to jedným uchom dnu a druhým von. Ale nie je to tak. Len my sme s Katrin také pojašené, že niečo nám príde do hlavy a nerozmýšľame dopredu. Ale ja a Katrin vás máme najradšej, proste my vás milujeme. Budem končiť.

Kinguša

Alfonz bez rodiny

Autor: Alexander Kadák

Poznámka redakcie:

V minulej Nádeji ste si mohli prečítať začiatok príbehu o chlapcovi menom Alfonz. Autorom tohto príbehu je náš bývalý kamarát Šaňo Kadák, ktorý medzitým od nás odišiel. Napriek tomu s nami spolupracuje naďalej a posiela Vám pozdrav a mailom zároveň pokračovanie príbehu o malom chlapcovi, jeho láske Belle, kaktusoch a odvahe. Nech sa páči, pokračovanie príbehu je tu.

3. kapitola

HÁDKA S BELLOU

Prichádzali vianočné prázdniny a ja som nevedel, ako ich budem tráviť, lebo to boli prvé prázdniny, ktoré budem mať bez rodičov. V jednom kuse som na to myslel, lebo sa blížili najkrajšie sviatky roka. Išiel som posledný deň do školy ale nebolo to tak ako predtým, lebo som mal smutnú náladu. Zrazu mi niekto chytil

rameno, bola to Bella. No ja som jej povedal, nech ide do čerta. Až potom, keď som si všimol, kto to je, tak mi to docvaklo. Ale už bolo neskoro. Hneď som sa za ňou rozutekal. Uvedomil som si, aký som hlupák. Vybíjam si zlosť na kamarátke, ktorá mi nič nespravila. Prišiel som ku nej a povedal som jej prepáč, nevidel som ťa. Ona mi na to povedala, že nabudúce nech si nevybíjam zlosť na ostatných

a odišla. Celý deň sa mi vyhýbala. Na poslednej hodine si sadla ku mne a povedala mi, že sa jej už nemám prihovárať, lebo som naničhodník a že to, čo som jej povedal, ju veľmi bolelo.

„Prečo mi hovoríš takéto veci Bella? Ved' ja som to neurobil naschvál, nechcel som,“ snažil som sa zachrániť situáciu. Podarilo sa. Vysvetlili sme si to a Bella sa na mňa prestala hnevať. Možno len chcela, aby som skúsil, aké to je.

4. kapitola

DOBRÁ SPRÁVA

Ako tak čas plynul, tak si uvedomil, že už si na mňa v škole aj v mojom náhradnom domove zvykli. Prichádzala jar a ja som sa cítil lepšie a lepšie. Akurát som išiel do školy, ale predtým som musel spraviť môj každomesačný rituál - kúpiť Belle kaktus. Ako som tak kráčal do školy, všimol som si partiu grázlov, ktorí každému robili iba zle. Vydýchol som si, že sa to zatiaľ nestalo mne a mám od nich pokoj. Ako som tak rozmýšľal, zočil som Bellu. Videl som, že išla smerom ku tej partii. Nevedel som prečo, až keď som uvidel malého chlapca Petra ako mu robia zle a kopú ho do tvare. Bežal som rýchle za ňou a povedal som jej, že jej idem pomôcť. No ona mi na to odvetila, že sa nemám o ňu báť. Ja som, bohužiaľ, znamenie býk, takže som tvrdohlavý a išiel som za ňou. S úsmevom mi povedala: „

ked' inak nedáš?" Prišli sme ku nim a ja som im povedal: „Nebite ho, lebo vám dám jednu medzi oči ``. Jeden z partie sa nahlas zasmial so slovami: „No už len ty, zdeformovaný ksicht!“ Narážal na moju vrodenu vadu tváre. To ma ešte viac rozhnevalo a ani sám neviem ako, dal som mu na oči. Ostatní z partie, ked' to uvideli,

vzali nohy na plecia a utiekli. A mal som od nich už naozaj pokoj. Tol'ké šťastie! A nešťastie zároveň. Videl nás totižto náš telocvikár. Samozrejme, že hned' utekal za riaditeľkou. Veľmi som sa bál, bol som presvedčený, že ma zo školy vylúčia. No riaditeľka ma pochopila, hoci bitkou nebola nadšená. Vedela však, že táto partia bola dlhodobo problémová, robila najmä menším deťom zle a ja som vlastne vyriešil jeden problém. Čo ma však prekvapilo najviac, riaditeľka mi navrhla, aby som začal navštevovať kurz bojových umení. Vraj sa tam naučím nielen bojovať, no najmä ovládať sa a pracovať so svojimi emóciami. Ponukou som prijal s radosťou, no ešte dlho dlho som bol z toho dňa prekvapený.

Pokračovanie príbehu v d'alšej časti Nádeje. Máme echo, že na ňom už autor intenzívne pracuje. ☺

Členovia redakčnej rady

Za učiteľov a pedagogických pracovníkov : Jana Bodnárová, František Černecký, Renáta Fazekašová, Atila Szajkó

Za žiakov: Kristína Michalisková, Kinga Oláhová, Paulína Zámečníková

Dátum vydania: 22.4.2024

Náklad: 12 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany vydalo Reedukačné centrum Čerenčany, Samuela Kollára 72, 97901 Čerenčany, Rimavská Sobota

Časopis Nádej vychádza 4krát do roka

